



Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2021 m. vasario 12 d.
(OR. en)

6161/21
ADD 1

Tarpinstitucinė byla:
2021/0031(COD)

AGRI 64
AGRIFIN 19
AGRIORG 19
AGRISTR 10
STATIS 4
CODEC 201

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2021 m. vasario 12 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI-MIKKELSENUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2021) 54 final - Annexes 1 to 2
Dalykas:	Pasiūlymo dėl EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO, kuriuo dėl regionų žemės ūkio ekonominių sąskaitų iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 138/2004, PRIEDAI

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2021) 54 final - Annexes 1 to 2.

Pridedama: COM(2021) 54 final - Annexes 1 to 2



Briuselis, 2021 02 12
COM(2021) 54 final

ANNEXES 1 to 2

PRIEDAI

prie Pasiūlymo dėl

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTO

**kuriuo dėl regionų žemės ūkio ekonominių sąskaitų iš dalies keičiamas Europos
Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 138/2004**

I PRIEDAS

I priedas iš dalies keičiamas taip:

1) skirsnis „Turinys“ papildomas toliau pateiktu VII punktu „Regionų žemės ūkio ekonominės sąskaitos“:

„VII. Regionų žemės ūkio ekonominės sąskaitos

- A. Bendrieji principai
 - 1. Įžanga
 - 2. Regioninė ekonomika ir regioninė teritorija
 - 3. Regionų žemės ūkio ekonominių sąskaitų pagrindinis vienetas
 - 4. RŽŪES rengimo metodai
 - 5. Rezidavimo vietos sąvoka ir teritorijos sąvoka
 - 6. Žemės ūkio ekonominės veiklos rūšis ir būdingi vienetai
- B. Sandoriai dėl produktų
 - 1. Produkcija
 - 2. Tarpinis vartojimas
 - 3. Bendrojo kapitalo formavimas
- C. Paskirstymo sandoriai ir kiti srautai
 - 1. Bendrosios taisyklės
 - 2. Pridėtinė vertė
 - 3. Pagrindinio kapitalo vartojimas
 - 4. Subsidijos
 - 5. Mokesčiai
 - 6. Kompensacija darbuotojams
 - 7. Grynasis likutinis perteklius
 - 8. Palūkanos, renta

9. Žemės ūkio verslo pajamos: bendrosios apskaičiavimo taisyklės

D. Trumpa įgyvendinimo apžvalga

1. Įžanga
2. Regionų žemės ūkio apibrėžimas
3. Žemės ūkio produkcijos vertinimas
4. Neatskiriama ne žemės ūkio nepagrindinė veikla
5. Tarpinis vartojimas“;

2) 1.27 punkto trečia įtrauka pakeičiama taip:

„ — pagal įsigalėjusią tvarką ji negali apimti ne žemės ūkio produktų BPKF (kaip pastatai ar technika) gamybos savo poreikiams. Laikoma, kad galutiniam panaudojimui savo poreikiams skirta gamyba yra atskiriama veikla, kuri traukiama į apskaitą kaip identifikuojamo vietinio VRV gamyba. Panašiai turi būti traktuojamos apgyvendinimo paslaugos, suteikiamos darbuotojams kaip kompensacija natūra (jos traukiamos į apskaitą kaip kompensacija natūra pajamų formavimo sąskaitoje),“;

3) 2.006 punktas pakeičiamas taip:

„2.006. ŽŪES kainos turėtų būti nurodomos apvalinant iki artimiausio sveiko skaičiaus arba vienos ar dviejų dešimtųjų dalių, priklausomai nuo turimų kainų duomenų statistinio patikimumo. Norint rengti ŽŪES reikia atitinkamos informacijos apie sąnaudų ir produkcijos kainas.“;

4) 2.108 punkto g papunktis pakeičiamas taip:

„g) kompensacija už paslaugas, įtrauktas į bendrąsias draudimo įmokas, mokamas apdraudžiant įmonę nuo tokios rizikos kaip gyvulių netekimas, krušos, šalnos, gaisro ir audros padaryta žala ir pan. Likusi dalis, t. y. grynoji įmoka, yra bendrosios sumokėtos įmokos sudedamoji dalis, kurią draudimo bendrovės naudoja reikalavimams patenkinti.

Tiksliai suskirstyti bendrąsias įmokas į dvi sudedamąsias dalis galima tik visos nacionalinės ekonomikos atžvilgiu, kaip yra daroma rengiant nacionalines sąskaitas. Paslaugų sudedamosios dalies paskirstymas tarp gamybos šakų dažniausia atliekamas naudojant atitinkamus suskirstymo raktus, sudarant sąnaudų-produkcijos lenteles. Todėl sudarant šį straipsnį ŽŪES, reikėtų daryti nuorodą į nacionalines sąskaitas (kaip traukiamos į apskaitą su draudimo paslaugomis susijusios subsidijos, žr. 3.063 punkto 1 išnašą);“;

5) 2.136 punkto trečia įtrauka pakeičiama taip:

„— ilgalaikio turto klasifikavimo arba struktūros pokyčiai: pvz., žemės ūkiui skirtos žemės ekonominės paskirties pokyčiai, melžiami gyvuliai, skirti mėsos gamybai (plg. 2.149 punkto 1 išnašą), arba žemės ūkio pastatai, kurie buvo pakeisti privačiam arba kitokiam ekonominiam panaudojimui.“;

6) įtraukiamas šis VII skyrius „Regionų žemės ūkio ekonominės sąskaitos“:

„VII. REGIONŲ ŽEMĖS ŪKIO EKONOMINĖS SĄSKAITOS

A. BENDRIEJI PRINCIPAI

1. Įžanga

- 7.01. Regionų sąskaitos svarbios formuojant, įgyvendinant ir vertinant regioninę politiką. Objektīvūs, patikimi, nuoseklūs, aktualūs ir suderinti regionų statistiniai rodikliai – patikimas pagrindas formuoti politikai, kuria siekiama mažinti Europos regionų ekonominius ir socialinius skirtumus.
- 7.02. Regionų žemės ūkio ekonominės sąskaitos (RŽŪES) yra regionų lygmeniui pritaikytos žemės ūkio ekonominės sąskaitos (ŽŪES).
- 7.03. RŽŪES sudaro toks pats sąskaitų rinkinys kaip ŽŪES, bet dėl sąvokų ir vertinimo problemų regionų sąskaitų rinkinys yra mažesnės apimtys ir detalumo nei nacionalinio lygmens ŽŪES.
- 7.04. RŽŪES yra regioninės sąskaitos ir todėl rengiamos remiantis tiesiogiai surinktais regionų duomenimis ir nacionaliniais duomenimis, suskirstytais pagal regionus remiantis prielaidomis. Rengiant regionines sąskaitas prielaidomis remiamasi, kai nėra pakankamai išsamių, laiku pateiktų ir patikimų regionų lygmens duomenų. Dėl to regioninėse sąskaitose gali neatsispindėti kai kurie regionų skirtumai (2010 ESS, 13.08).

2. Regioninė ekonomika ir regioninė teritorija

- 7.05. Neatsižvelgiant į tai, ar regioninės sąskaitos susijusios su ekonominės veiklos rūšimis, ar su instituciniais sektoriais, jas rengiant būtina griežtai apibrėžti regioninę ekonomiką ir regioninę teritoriją. Teoriškai regione vykdoma žemės ūkio ekonominė veikla apima vienetų (žemės ūkio valdas), kurios to regiono teritorijoje vykdo žemės ūkio veiklą (plg. 1.60–1.66).
- 7.06. Šalies regioninė ekonomika sudaro dalį visos šalies ekonomikos. Visa ekonomika apibūdinama pagal institucinius vienetų ir sektorių. Ją sudaro visi instituciniai vienetai, kurių pagrindiniai ekonominiai interesai yra susiję su šalies ekonomine teritorija. Ekonominė teritorija nevisiškai sutampa su geografinė teritorija (žr. 7.08). Šalies ekonominė teritorija yra skirstoma į regionines teritorijas ir teritoriją už regiono ribų (ESS 2010, 13.09).
- 7.07. Regioninę teritoriją sudaro šalies ekonominės teritorijos dalis, tiesiogiai priskirta regionui, kaip apibrėžta ESS 2010. Laisvosios zonos, įskaitant muitinės sandėlius ir muitinės kontroliuojamas gamyklas, siejamos su regionais, kuriose jos yra.
- 7.08. Vis dėlto šis teritorijos suskirstymas nevisiškai atitinka nacionalinėse sąskaitose taikomą šalies ekonominės teritorijos sąvoką. Teritoriją už regiono ribų sudaro šalies ekonominės teritorijos dalys, kurių negalima tiesiogiai susieti su vienu regionu ir kurios neįtraukiamos į RŽŪES, t. y.:
- a) nacionalinė oro erdvė, teritoriniai vandenys ir kontinentinis šelfas, esantis tarptautiniuose vandenyse, į kurį šalis turi išimties teises;
 - b) teritoriniai anklavai (t. y. likusio pasaulio sektoriuje esančios geografinės teritorijos, kurias pagal tarptautines valstybių sutartis ar susitarimus naudoja šalies valdžios sektoriaus institucijos (pvz., ambasados, konsulatai, karinės bazės, mokslinės bazės ir kt.);

c) už šalies kontinentinio šelfo tarptautiniuose vandenyse esantys naftos, gamtinių dujų ir kiti telkiniai, kuriuos eksploatuoja vienetai rezidentai.

- 7.09. Teritorinių statistinių vienetų nomenklatūros (NUTS)¹ klasifikatoriuje pateikiamas bendras, vienodas Europos Sąjungos ekonominės teritorijos suskirstymas. Nacionalinio lygmens reikmėms regioninės sąskaitos taip pat gali būti rengiamos išsamesniu regioniniu lygmeniu (ESS 2010, 13.12).

3. Regionų žemės ūkio ekonominių sąskaitų pagrindinis vienetas

- 7.10. Regionų sąskaitoms pagal ekonominės veiklos rūšis rengti naudojami vienetai – vietiniai veiklos rūšies vienetai (toliau – vietiniai VRV). Vietinis VRV yra gamybos vienetas, kurį galima stebėti.
- 7.11. Taikant statistinį metodą (pagal ekonominės veiklos rūšis) naudojama stebimo vieneto sąvoka, net jei tai reiškia, kad nukrypstama nuo vienos veiklos sąvokos. Kaip ir NSS 2008, ESS 2010 struktūroje pirmenybė teikiama statistiniam metodui ir nurodoma, kad rengiant nacionalines sąskaitas pagal ekonominės veiklos rūšį reikėtų vadovautis vietiniais VRV. Tokiu būdu apibrėžiamas tas pats ekonominės veiklos vienetas neatsižvelgiant į tai, ar jis apskaitomas regiono lygmeniu, ar šalies lygmeniu.
- 7.12. Kaip ir ŽŪES, rengiant RŽŪES kaip pagrindinis žemės ūkio veiklos vienetas naudojama žemės ūkio valdos sąvoka, pritaikyta atitinkamiems tikslams vadovaujantis tam tikrais nusistovėjusiais principais. Šis pasirinkimas pagrįstas dviem labai svarbiomis priežastimis. Viena vertus, žemės ūkio valda yra žemės ūkio vietinis veiklos rūšies vienetas (plg. 1.09–1.17), apibrėžtas kaip veiklos rūšies vieneto (VRV) vietos lygmens dalis. Vietinis VRV taip pat yra tinkamiausias žemės ūkio veiklos rūšies vienetas, net jei jis apima ne žemės ūkio nepagrindinę veiklą, kurios neįmanoma atskirti nuo žemės ūkio veiklos (plg. 1.15 ir 1.16, 1.25–1.32).
- 7.13. Naudojant žemės ūkio valdas kaip pagrindinius vienetus šių valdų ne žemės ūkio nepagrindinė veiklą įtraukiama į regionų žemės ūkio sąskaitas (plg. 7.12). Kadangi RŽŪES tikslas – įvertinti, apibūdinti ir analizuoti pajamų iš žemės ūkio ekonominės veiklos formavimą, neįtraukiami vienetai, kuriuose vykdoma tik laisvalaikio veikla (pvz., daržai ir gyvulių auginimas privatiems tikslams). Priešingai, natūrinis ūkininkavimas besiverčiantys vienetai yra įtraukiami į ŽŪES (plg. 1.24).
- 7.14. Žemės ūkio valda yra su žemės ūkiu susijusių statistinių tyrimų (neatsižvelgiant į tai, ar jie rengiami šalies lygmeniu, ar regionų lygmeniu) ataskaitinis vienetas. Tai papildomai naudinga dėl to, kad kiekybiškai vertinant produkciją galima tiesiogiai remtis statistinėmis ploto, derlingumo, bandų dydžio ir pan. matavimo sistemomis. Naudojant žemės ūkio valdos sąvoką taip pat geriau užtikrinamas apskaitos nuoseklumas.

¹ Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LT/TXT/?uri=CELEX:02003R1059-20191113>).

4. RŽŪES rengimo metodai

- 7.15. ESS (ESS 2010, 13.24–13.32) ekonominės veiklos rūšims ar instituciniams sektoriams siūloma taikyti du metodus: metodą „nuo atskira prie bendra“ ir metodą „nuo bendra prie atskira“. Pagal pirmąjį metodą vienetų (vietinių VRV, institucinių vienetų) duomenys renkami ir sumuojami, kad būtų galima gauti įvairių suvestinių rodiklių regionines vertes. Pagal metodą „nuo bendra prie atskira“ regioninės vertės atkuriamos suskaidant nacionalines vertes pagal rodiklį, kuris kuo tiksliau atitinka atitinkamo kintamojo regioninį pasiskirstymą. Šiuos du metodus taip pat galima įvairiai derinti – tai ESS vadinama metodų „nuo atskira prie bendra“ ir „nuo bendra prie atskira“ deriniais. Pirmenybė teikiama metodams „nuo atskira prie bendra“, tačiau suprantama, kad daugeliu atvejų faktiškai taikomi metodų „nuo atskira prie bendra“ ir „nuo bendra prie atskira“ deriniai.

5. Rezidavimo vietos sąvoka ir teritorijos sąvoka

- 7.16. Ir įmonių, ir namų ūkių ekonominiai sandoriai gali kirsti regionų sienas. Įmonės taip pat gali veikti ne viename regione (nuolatinėse vietose ar laikinai), pvz., dideli ūkiai gali vykdyti užduotis keliuose regionuose. Todėl reikia aiškaus principo, pagal kurį valstybėms narėms būtų lengviau nuosekliai priskirti tokią kelių regionus apėmiančią veiklą konkrečiam regionui.
- 7.17. Regionų ekonominės veiklos rūšių sąskaitos pagrįstos gamybos vieneto rezidavimo vietos kriterijumi. Kiekviena regiono lygmens ekonominės veiklos rūšis yra susijusi su tą pačią ar panašią pagrindinę ekonominę veiklą vykdančių vietinių VRV, kurių pagrindiniai ekonominiai interesai yra susiję su to regiono teritorija, grupe. Dažniausiai šie interesai yra siejami su konkrečia ilgalaikė vieta tame regione, kaip ir su instituciniais vienetais, kuriems priklauso vietiniai VRV.
- 7.18. Vis dėlto regionų sąskaitoms būdingi keli išskirtiniai bruožai. Dėl tam tikrų rūšių veiklos ne visada paprasta apibrėžti regioną kaip konkrečią vietovę. Sunkumų gali kelti pagrindinės buveinės vietos ir valdos fizinės vietos ryšys, nes žemės ūkio gamybos veiksniai gali būti administruojami kitame regione esančios pagrindinės buveinės. RŽŪES reikmėms svarbu atskirti du tokius subjektus ir todėl valda turi būti priskiriama regionui, kuriame yra jos gamybos veiksniai, o ne regionui, kuriame yra jos pagrindinė buveinė. Todėl viena pagrindinė buveinė gali būti įsteigusi kelių vienetų, kaip apibrėžta RŽŪES, būtent tiek vienetų, kiek yra vietinių VRV rezidavimo regionų, skirtingų nei pagrindinės buveinės regionas.
- 7.19. Kitas principas, paprastai netaikomas nacionalinėse ir regioninėse sąskaitose, yra pagrįstas tik teritorijos sąvoka. Pagal šį principą veikla priskiriama tai teritorijai, kurioje ji faktiškai vykdoma, neatsižvelgiant į toje veikloje dalyvaujančių vienetų rezidavimo vietą.
- 7.20. Priskiriant vienetų rezidentų sandorius regionams pirmenybė teikiama rezidavimo vietai pagrįstam metodui, tačiau pagal ESS 2010 paliekama tam tikrų galimybių taip pat taikyti teritorinį metodą (ESS 2010, 13.21). Jis taikomas tais atvejais, kai dėl žemės ir pastatų sukuriama sąlyginiai vienetai regione ar šalyje, kuriame (-oje) ta žemė ar pastatai yra.
- 7.21. Hipotetiniu atveju, kai regiono vienetai rezidentai vykdo veiklą tik savo regiono teritorijoje, rezidavimo vietos sąvoka sutampa su

teritorijos sąvoka. Jos taip pat sutampa, kai priskyrimas regionams grindžiamas sąlyginiais vienetais, sukurtais dėl žemės ir pastatų, ir kitose šalyse ar regionuose esančių neinkorporuotų įmonių, kurių savininko rezidavimo vieta yra kitame regione, atveju.

6. Žemės ūkio ekonominės veiklos rūšis ir būdingi vienetai

- 7.22. Ekonominės veiklos rūšis – tai visi vietiniai veiklos rūšies vienetai, vykdantys tokią pačią arba panašią ekonominę veiklą (plg. 1.59). Žemės ūkio veikla, kaip apibūdinta ŽŪES, iš esmės atitinka NACE 2 red. 01 skyrių, o skirtumai nurodyti 1.62–1.66 punktuose. RŽŪES taikymo sritis apibrėžiama remiantis ŽŪES reikmėms sudarytu būdingų veiklų sąrašu. ŽŪES (atitinkamai ir RŽŪES) žemės ūkio ekonominė veikla skiriasi nuo ekonominės veiklos, apibrėžtos pagrindinės nacionalinių sąskaitų sistemos reikmėms (plg. 1.93).

B. PRODUKTŲ SANDORIAI

- 7.23. Vertinant žemės ūkio produkciją kyla specifinių sunkumų. Pagrindiniai sunkumai yra susiję su sezoniniais produktais, gyvulininkystės produkcija ir įtraukimo į sąskaitas laiku. ŽŪES metodikoje nustatytos tikslios taisyklės, kuriose nurodoma, kaip turėtų būti atsižvelgiama į sezoninių produktų saugojimo poveikį, kaip turėtų būti vertinama ūkinių gyvūnų produkcija ir kaip turi būti traukiama į apskaitą nebaigta gamyba. Šių principų turi būti laikomasi ir rengiant RŽŪES. Tačiau tai nereiškia, kad negalima atlikti tam tikrų regioninio lygmens pakeitimų, pvz., dėl ūkinių gyvūnų produkcijos. Reikėtų pabrėžti, kad regioninių verčių visuma turi visiškai sutapti su ŽŪES vertinimu.

1. Produkcija

- a) Produkcijos vertinimas

- 7.24. Pagal RŽŪES regiono produkcija – tai visi į ŽŪES taikymo sritį patenkantys produktai, pagaminti per ataskaitinį laikotarpį tame regione visų žemės ūkio veiklos vienetų, neatsižvelgiant į tai, ar tie produktai skirti tiekti ne žemės ūkio rinkai, parduoti kitoms valdoms ar, tam tikrais atvejais, naudoti toje pačioje valdoje. Todėl:

- a) bet koks žemės ūkio produktas, išvežamas iš regione esančios valdos, turėtų būti traukiamas į apskaitą kaip to regiono produkcijos dalis, neatsižvelgiant į jo paskirties vietą ar jį įsigyjantį vienetą;
- b) tam tikri žemės ūkio produktai, naudojami tos pačios valdos tarpiniam vartojimui, turėtų būti įtraukiami kaip regiono produkcija (plg. 2.056).

- 7.25. Ūkinių gyvūnų produkcijos gamybos procesas paprastai užtrunka kelerius metus. Nustatant ūkinių gyvūnų vertę reikia atskirti gyvūnus, priskiriamus prie ilgalaikio turto (veisliniai ir darbiniai ūkiniai gyvūnai, pieninės karvės ir pan.), ir prie atsargų priskiriamus gyvūnus (daugiausia mėsai skirti gyvūnai). Todėl siekiant išvengti, kad šie gyvūnai būtų apskaitomi du kartus, su gyvūnų perkėlimu iš valdos į valdą susiję sandoriai (juos parduodančių valdų laikomi „teigiamu“ pardavimu, o juos įsigyjančių valdų – „neigiamu“ pardavimu) traktuojami taip, kaip nurodyta toliau.

- a) To paties regiono valdų tarpusavio sandoriai, susiję su prie ilgalaikio turto priskiriamais gyvūnais, vienas kitą panaikina, išskyrus nuosavybės teisių perdavimo sąnaudas². Jie neįrašomi į

² Jeigu atitinkamas pardavimas ir pirkimas vyko tuo pačiu ataskaitiniu laikotarpiu.

sąskaitas kaip valdų pardavimai ir todėl neįtraukiami į atitinkamo regiono produkciją.

b) Prie atsargų priskiriami gyvūnai, dėl kurių vyksta skirtingus regionus apimantis sandoris, laikomi kilmės regiono teigiamu pardavimu (kaip eksportas), o iš kitų regionų įsigyti gyvūnai – neigiamu pardavimu (kaip importas)³.

c) Jei nuosavybės teisių perdavimo sąnaudos (transportavimo, prekybos pelno ir pan.) yra susijusios su prekyba prie atsargų priskiriamais gyvūnais, jos atimamos iš produkcijos. Tai įvyksta automatiškai, kai įsigyjama iš kitų regionų valdų, kadangi šios sąnaudos yra neigiamo pardavimo dalis, tačiau kai kalbama apie to paties regiono valdų tarpusavio prekybą gyvūnais, reikia atitinkamai koreguoti pardavimo (taigi ir produkcijos) duomenis.

b) Produkcijos vertės nustatymas

7.26. Produkcijos vertė turėtų būti nustatoma remiantis bazinėmis kainomis (plg. 2.082), t. y. įskaitant subsidijas produktams ir atėmus produktų mokesčius. Taikant šį apskaičiavimo metodą produktų mokesčiai ir subsidijos turi būti suskirstyti pagal regionus.

2. Tarpinis vartojimas

a) Apibrėžtis

7.27. Tarpinis vartojimas – prekės (išskyrus ilgalaikį turtą) ir rinkos paslaugos, suvartojamos kitų prekių gamybos proceso metu (plg. 2.097–2.109).

7.28. Rengiant RŽŪES tarpiniam vartojimui priskiriama:

a) žemės ūkio produktai, įsigyti vartojimui gamybos proceso metu iš kitų valdų (neatsižvelgiant į tai, ar tame pačiame regione, ar kitame);

b) tam tikri produktai, naudojami vieneto vidaus vartojimui ir įtraukiami į sąskaitas kaip produkcija (plg. 2.054–2.058 ir 7.24).

7.29. Netiesiogiai apskaičiuotos finansinio tarpininkavimo paslaugos (NAFTAP) regioninėse sąskaitose traktuojamos taip pat, kaip nacionalinėse sąskaitose. Jei turima pagal regionus suskirstytų paskolų ir indėlių likučių įverčių, galima taikyti metodą „nuo atskira prie bendra“. Vis dėlto paprastai pagal regionus suskirstytų paskolų ir indėlių likučių įverčių nėra. Tokiu atveju NAFTAP vartotojų ekonominės veiklos rūšims priskiriamos naudojant antrą pagal tinkamumą metodą: kaip pasiskirstymo rodikliai naudojama regiono bendroji produkcija ar bendroji pridėtinė vertė pagal ekonominės veiklos rūšis (ESS 2010, 13.40).

b) Tarpinio vartojimo vertinimas

7.30. Visi tarpiniam vartojimui naudojami produktai ir paslaugos turėtų būti vertinami įsigijimo kaina (be išskaitytino PVM) (plg. 2.110–2.114).

3. Bendrojo kapitalo formavimas

7.31. Žemės ūkio bendrojo kapitalo formavimas smulkiau skirstomas taip:

a) bendrojo pagrindinio kapitalo formavimas;

³ Gyvūno įsigijimas niekada netraukiamas į apskaitą kaip tarpinis vartojimas (iš esmės tai nebaigtos gamybos įsigijimas, plg. 2.067) ir gyvūninė produkcija gali būti apskaičiuojama tik netiesiogiai, remiantis pardavimu, BPKF ir atsargų pokyčiais.

b) atsargų pokyčiai.

a) Bendrojo pagrindinio kapitalo formavimas (BPKF)

- 7.32. Žemės ūkyje pagrindinio kapitalo formavimu laikomi visi atvejai, kai savininkas įsigyja arba pagamina ilgalaikį turtą, skirtą naudoti daugiau nei vienus metus kaip gamybos priemonė žemės ūkio gamybos procese. Priskyrimo kriterijus, taikomas traukiant BPKF į apskaitą, grindžiamas ne teisėto savininko ekonominės veiklos rūšimi, o vartotojų ekonominės veiklos rūšimis.
- 7.33. Ilgalaikis turtas, priklausantis daugiaregioniniam vienetui, priskiriamas vietiniams VRV pagal turto naudojimo vietą. Pagal veiklos nuomos sutartį naudojamas ilgalaikis turtas traukiamas į apskaitą turto savininko regione, o pagal finansinės nuomos sutartį – turto naudotojo regione (ESS 2010, 13.33).
- 7.34. Į pagrindinį kapitalą įtraukiamas naujas turtas įrašomas bruto, t. y. neatskaičius pagrindinio kapitalo vartojimo. Be to, paprastai šiam turtui skaičiuojamas pagrindinio kapitalo vartojimas. Grynojo kapitalo formavimas apskaičiuojamas iš bendrojo kapitalo formavimo atėmus ilgalaikio turto vartojimą.
- 7.35. Gamybos vienetai gali vieni kitiems parduoti esamą turtą (pvz., panaudotas mašinas). Kai turtas perkeliamas iš vienos ekonominės veiklos rūšies ir regiono į kitus, visa sumokėta kaina turėtų būti įtraukiama į vienos ekonominės veiklos rūšies ar regiono BPKF, o gauta kaina turėtų būti atimta iš kitos ekonominės veiklos rūšies ar regiono BPKF. Turto nuosavybės teisių perdavimo sandorių sąnaudos, pvz., žemės ir esamų pastatų pardavimo teisiniai mokesčiai, apskaičiuojamos kaip įsigyjančio subjekto papildomas BPKF, net jei jų dalį sumoka pardavėjas.
- 7.36. Regiono veislinių ir darbinių ūkinių gyvūnų BPKF atitinka įsigijimo už regiono ribų (įskaitant importą) ir pardavimo kitiems regionams (įskaitant eksportą) skirtumą, atsižvelgiant į nuosavybės teisių perdavimo parduodant regiono viduje sąnaudas. Kai visi regionai suvedami, svarbu užtikrinti, kad regionų tarpusavio srautai vienas kitą panaikintų (neįskaitant nuosavybės teisių perdavimo sąnaudų) ir viso regioninio BPKF suma sutaptų su nacionalinių žemės ūkio sąskaitų BPKF. Jei pagrindinį kapitalą sudaro ūkiniai gyvūnai, pvz., darbiniai, veisliniai ar pieniniai, jų vertė turi būti nustatoma (kai taikomas metodas „nuo atskira prie bendra“) vadovaujantis šiuo principu: gyvūnų pardavimas kitų regionų valdoms yra neigiamas BPKF, o įsigijimas iš kitų regionų – teigiamas BPKF.

b) Atsargų pokyčiai

- 7.37. Atsargas sudaro visas turtas, kuris nėra pagrindinio kapitalo dalis ir kurį konkrečiu momentu laikinai turi gamybos vienetai. Išskiriamos dvi rūšių atsargos: sąnaudų atsargos ir produkcijos atsargos (plg. 2.171).
- 7.38. Kalbant apie prie atsargų priskiriamus gyvūnus, apskaičiuojant atsargų pokyčius atsižvelgiama į tokią prekybos veiklą kaip pardavimas į kitus regionus ir įsigijimas iš kitų regionų, taip pat į importą ir eksportą.

C. PASKIRSTYMO SANDORIAI IR KITI SRAUTAI

- 7.39. ESS taikoma regionų žemės ūkio ekonominės veiklos sąskaitoms tik kelių suvestinių rodiklių atžvilgiu (pridėtinės vertės, subsidijų, mokesčių, kompensacijos darbuotojams, rentos ir kitų pajamų, palūkanų ir BPKF) dėl to, kad tam tikrais atvejais praktiškai sunku

gauti patikimos regioninės informacijos apie paskirstymo sandorius, visų pirma dėl vienetų, vykdančių veiklą daugiau nei viename regione, arba jei regionas nėra aiškiai apibrėžta teritorija, kurioje vykdoma tam tikra veikla.

1. Bendrosios taisyklės

- 7.40. Paskirstymo sandoriai traukiami į apskaitą kaupimo principu, t. y. tada, kai sukuriamas, pakeičiamas, panaikinamas arba nustoja egzistuoti ekonominė vertė, priklausanti sumai arba reikalavimas, o ne tada, kai faktiškai atliekamas mokėjimas. Šis apskaitos principas (pagrįstas teisėmis ir įsipareigojimais) taikomas visiems srautams, nepriklausomai nuo to, ar tai piniginiai srautai, ar jie vyksta tarp vienetų ar vieno vieneto viduje.
- 7.41. Vis dėlto, kai neįmanoma tiksliai nustatyti, kada įgyjamas reikalavimas (skola), galima naudoti mokėjimo datą arba kitą priimtina apytikslį kaupimo principu pagrįstą laiką (plg. 3.007).

2. Pridėtinė vertė

a) Bendrosios taisyklės

- 7.42. Pridėtinė vertė – tai visos ekonomikos arba atskiros ekonominės veiklos rūšies gamybos veiklos tam tikru laikotarpiu rezultatas ir gamybos sąskaitos balansuojantis straipsnis. Tai produkcijos vertės ir tarpinio vartojimo vertės skirtumas. Tai esminis ekonomikos arba ekonominės veiklos rūšies (plg. 3.013) produktyvumo vertinimo aspektas.
- b) Pridėtinės vertės vertinimas
- 7.43. Pridėtinė vertė gali būti traukiama į apskaitą ir kaip bendroji (bendroji pridėtinė vertė bazinėmis kainomis), ir kaip grynoji (grynoji pridėtinė vertė bazinėmis kainomis), t. y. iki arba po pagrindinio kapitalo vartojimo atskaitymo. Derinant su produkcijos (bazinė kaina) ir tarpinio vartojimo (pirkėjų kaina) vertinimo metodu, pridėtinė vertė matuojama bazinėmis kainomis (plg. 3.013).
- 7.44. Naudojant bazinės kainas produktų mokesčiai ir subsidijos produktams turi būti priskirti konkrečioms prekėms ir paslaugoms, o šios savo ruožtu turi būti paskirstytos regionams.
- 7.45. Iš pridėtinės vertės bazinėmis kainomis atėmus kitus gamybos mokesčius ir pridėjus kitas subsidijas gamybai gaunama pridėtinė vertė gamintojų kainomis. Grynoji pridėtinė vertė gamintojų kainomis yra gamybos veiksmų pajamos (plg. 3.014).

3. Pagrindinio kapitalo vartojimas

- 7.46. RŽŪES laikoma, kad valdos pagrindinį kapitalą sudarančios prekės ir paslaugos (pvz., sodiniai, iš kurių gaunami pakartotiniai produktai, mašinos ir pastatai, pagrindinis žemės gerinimas, programinė įranga, nesukurto turto nuosavybės teisių perdavimo sąnaudos ir pan.), naudojamos kaip gamybos priemonės gamybos procese, nusidėvi ir sensta. Toks nusidėvėjimas ir senėjimas vertinami pagrindinio kapitalo vartojimu. Panašiai kaip ŽŪES, pagrindinio kapitalo vartojimas neturėtų būti apskaičiuojamas produktyvių gyvūnų atžvilgiu.

4. Subsidijos

- 7.47. RŽŪES taikomos tokios pat taisyklės, kaip ir ŽŪES: srautai, priskiriami prie veiklos subsidijų ŽŪES, taip pat traktuojami ir RŽŪES, panašiai vertinami ir kapitalo pervedimų formos srautai.

5. Mokesčiai

- 7.48. RŽŪES taikomos tokios pat taisyklės, kaip ir ŽŪES: įvairūs mokesčiai RŽŪES traktuojami taip pat, kaip ŽŪES.

6. Kompensacija darbuotojams

- 7.49. Gamintojų atveju kompensacija darbuotojams priskiriama vietiniams VRV pagal asmenų darbo vietą. Jei tokių duomenų neturima, kompensacija darbuotojams priskiriama taikant antrą pagal tinkamumą metodą – pagal dirbtas valandas. Jei nėra kompensacijos darbuotojams ar dirbtų valandų duomenų, naudojamas samdomųjų darbuotojų skaičius pagal vietinius VRV (plg. ESS 2010, 13.42).

7. Grynasis likutinis perteklius

- 7.50. Grynasis likutinis perteklius gaunamas iš grynosios pridėtinės vertės bazinėmis kainomis atėmus kompensaciją darbuotojams ir kitus gamybos mokesčius bei pridėjus kitas subsidijas gamybai.

8. Palūkanos, renta

- 7.51. RŽŪES taikomos tokios pat taisyklės, kaip ir ŽŪES: ūkiai, ŽŪES priskiriami prie palūkanų ir rentos, taip pat traktuojami ir RŽŪES.

9. Žemės ūkio verslo pajamos: bendrosios apskaičiavimo taisyklės

- 7.52. Tiesiogiai mokėtinos turto pajamos iš žemės ūkio veiklos ir ne žemės ūkio nepagrindinės veiklos, t. y. tokiai veiklai, įskaitant žemės ūkio paskirties žemės įsigijimą, suteiktų paskolų mokėtinos palūkanos, ir žemės savininkams mokama renta yra atimamos iš likutinio pertekliaus (plg. 3.070–3.087).

D. TRUMPA ĮGYVENDINIMO APŽVALGA

1. Įžanga

- 7.53. Šiame skirsnyje siekiama skirti daugiau dėmesio kai kuriems metodikos aspektams, visų pirma žemės ūkio valdos pasirinkimui ir produkcijos vertinimui.
- 7.54. Žemės ūkio valda yra su žemės ūkiu susijusių statistinių tyrimų (ir šalies, ir smulkesnio lygmens) ataskaitinis vienetas. Tuo RŽŪES yra ypač naudingos, nes vertinant produkciją galima tiesiogiai naudotis statistinėmis žemės ploto, derlingumo, bandų dydžio ir pan. matavimo sistemomis. Valdos, kaip vieneto, pasirinkimas taip pat naudingas tuo, kad sąskaitos gali būti nuoseklesnės. Produkcija ir sąnaudos faktiškai yra susijusios su tokiomis pat vienetų grupėmis, net jei priklausomai nuo šaltinio taikomi skirtingi ekstrapoliacijos metodai. Galiausiai, pasirinkus valdos, būdingos veiklos ir vienetų sąvokas, nereikia atlikti potencialiai ginčytinų koregavimų, pvz., dėl daržų ir ūkinių gyvūnų auginimo privatiems tikslams ne žemės ūkio valdoje. Taikant šį principą lengviau palyginti šalių duomenis. Iš tiesų, sąsaja su fiziniais vienetais išreikštais statistiniais duomenimis, ypač svarbiais žemės ūkiui ir užtikrinančiais, kad apskaitos įrašai būtų vertinami nuosekliai, nes tokiu būdu apribojami koregavimai ar nestatistiniai taisymai, neabejotinai supaprastina ir pagerina skaičiavimus. Šie aspektai taip pat atitinka siekį RŽŪES teikti pirmenybę metodui „nuo atskira prie bendra“.

2. Regionų žemės ūkio apibrėžimas

- 7.55. Kiekvieno regiono žemės ūkio ekonominės veiklos rūšis apima visas valdas, kurių gamybos veiksniai yra tame regione. Dėl šio principo, atitinkančio gamybos vienetų rezidavimo vietos sąvoką, gali kilti

problemų: paprastai žemės ūkio statistikoje valdos vieta apibrėžiama ne pagal gamybos veiksmų vietą, o pagal pagrindinės buveinės vietą. Šios dvi vietos ne visada sutampa ir tokie atvejai, tikėtina, bus vis dažnesni, nes valdos tampa vis didesnės. Todėl rengiant RŽŪES kai kurios valdos turėtų būti perskirstytos kitiems regionams, o kai kuriais atvejais – net suskaidytos. Tikėtina, kad tai bus sunkiai įgyvendinama praktiškai ir tokiais atvejais gali būti geriau taikyti tokią pat valdos vietą, kaip ir atliekant statistinius tyrimus. Tačiau šis pasiūlymas priklauso nuo dviejų sąlygų: pirma, vieta turi būti apibrėžiama vienodai visų šalies regionų atžvilgiu, antra – visų apskaitos įrašų vertė turi būti nustatoma pagal šaltinius, kurie valdų vietai apibrėžti taiko tas pačias taisykles.

3. *Žemės ūkio produkcijos vertinimas*

- 7.56. Žemės ūkio produkcija apima tam tikrus augalininkystės produktus, kuriuos ta pati valda pakartotinai panaudoja tarpiniam vartojimui; daugiausia tai susiję su pašarams skirtais produktais. Visų pirma pasėlių regioninė produkcija dažnai gali būti nustatoma remiantis kiekviename regione nuimto derliaus kiekiu, o šio vertė savo ruožtu nustatoma pagal kainas. Tokiu atveju nustatoma visos produkcijos vertė, neatsižvelgiant į tai, ar ji skirta tiekti ne žemės ūkio rinkai, parduoti kitoms valdoms ar naudoti toje pačioje valdoje. Taigi kiekvieno regiono produkcija gaunama tiesiogiai, vadovaujantis ŽŪES ir RŽŪES principais. Kainos, pagal kurias nustatoma vienetė suvartojamos produkcijos vertė, taip pat gali būti grindžiamos regioniniais duomenimis, atitinkančiais produkcijos pardavimo kainas. Vis dėlto vertinant produkciją (tiek rinkai tiekiamą (regiono) produkciją, tiek vienetė suvartojamą produkciją) paprastai kyla sunkumų dėl regioninių kainų duomenų trūkumo. Todėl RŽŪES nustatant vienetė suvartojamų produktų vertę kyla tokių pat sunkumų, kaip vertinant rinkai tiekiamų produktų vertę. Be abejo, tai negalioja atvejais, kai kiekių vertės neįmanoma nustatyti regionų lygmeniu. Paprastai tokiais atvejais galima taikyti tik metodą „nuo bendra prie atskira“, remiantis šalies lygmens vertėmis⁴.
- 7.57. Kalbant apie gyvūnus (neatsižvelgiant į tai, ar jie priskiriami prie atsargų, ar prie ilgalaikio turto), reikėtų atsižvelgti į šiuos dalykus:
- su gyvūnais susijusių atsargų ir BPKF pokyčių vertinimą regionų lygmeniu (iš tiesų, abu šie srautai yra naudojami netiesiogiai apskaičiuojant produkciją);
 - regionų tarpusavio prekybos gyvūnais vertinimą (ši prekyba taip pat naudojama netiesiogiai apskaičiuojant produkciją);
 - gyvūnų importo ir eksporto srautų suskirstymą pagal regionus;
 - tinkamą nuosavybės teisių perdavimo sąnaudų traktavimą;
 - RŽŪES koregavimo pagal ŽŪES metodą.
- 7.58. Tam tikrais atvejais gali būti pernelyg sudėtinga regionų lygmeniu netiesiogiai apskaičiuoti gyvūninę produkciją. Tuomet geriau apskaičiuoti produkciją pagal fizinius duomenimis pagrįstą modelį ir tas gautas vertes koreguoti pagal ŽŪES vertes.

⁴ Atsižvelgiant į taikomą metodą, vieneto vidaus vartojimas turėtų būti koreguojamas pagal ŽŪES vertes.

4. Neatskiriama ne žemės ūkio nepagrindinė veikla

- 7.59. Neatskiriama ne žemės ūkio nepagrindinę veiklą galima traukti į RŽŪES įvairiai, priklausomai nuo veiklos rūšies. Iš tiesų kai kurių rūšių ši nepagrindinė veikla, pvz., žemės ūkio produktų perdirbimas, dažnai sutelkta būtent regionuose. Tokiais atvejais vertinant produkciją (ir kiekius, ir kainas) galima remtis vietos statistiniais duomenimis. Šios produkcijos ŽŪES vertės faktiškai sutampa su RŽŪES vertėmis. Tačiau gali būti ir sudėtingesnių atvejų. Pavyzdžiui, kai kurios veiklos duomenų gali būti neįmanoma gauti iš regioninių šaltinių, ypač jei ta veikla nuo pat pradžių nebuvo sutelkta konkrečiame regione. Kitų rūšių veiklos regiono lygmens duomenys gaunami per statistinius tyrimus ar iš mikroekonominių sąskaitų (pvz., ūkių apskaitos duomenų tinklo (ŪADT)), tačiau nėra garantijos, kad šie duomenys regiono atžvilgiu reprezentatyvūs. Be to, duomenys gali būti seni ir gali nebūti šaltinių patikimai jiems atnaujinti. Galiausiai, retai turima regionų lygmens kokybinių rodiklių. Visais šiais atvejais RŽŪES vertės grindžiamos ŽŪES vertėmis ir dažnai reikia taikyti principu „nuo bendra prie atskira“ pagrįstus metodus.

5. Tarpinis vartojimas

- 7.60. RŽŪES tarpinis vartojimas apima valdų naudojamus žemės ūkio produktus, neatsižvelgiant į tai, ar jais tiesiogiai keičiasi to paties regiono savininkai, ar skirtingų regionų, ar tai vyksta per tarpininkus, kurie perima produktų nuosavybės teises prieš perpardavimą, arba ne, ir pan. Be to, kai kurie vienetuose suvartojami žemės ūkio produktai (paprastai – tam tikri pašarams naudojami augalai) taip pat traukiami į apskaitą kaip tarpinis vartojimas. Gyvūnų (net importuotų) įsigijimas neturi būti įtraukiamas kaip tarpinis vartojimas.
- 7.61. Vienas iš žemės ūkio produktų tarpinio vartojimo regionų lygmeniu apskaičiavimo būdų – apskaičiuoti RŽŪES produkcijos ir kitoms ekonominės veiklos rūšims skirtos RŽŪES produkcijos dalies skirtumą pagal atskirus produktus⁵. Tačiau šiuo būdu nėra tiksliai nustatomas kiekvieno regiono žemės ūkio produktų tarpinis vartojimas, nes įtraukiami žemės ūkio produktai, skirti tarpiniam vartojimui kitų regionų valdose, bet neįtraukiami žemės ūkio produktai iš kitų regionų valdų. Todėl tarpinis vartojimas turi būti koreguojamas pagal ŽŪES vertes.
- 7.62. Tarpinį vartojimą galima apskaičiuoti ir kitu būdu, naudojant ŪADT informaciją. Remiantis šiuo šaltiniu galima nustatyti žemės ūkio produktų tarpinio vartojimo vertę, neatsižvelgiant į tai, ar juos pardavė kitos valdos, ar jie gauti kitaip, pvz., importuoti. Tačiau ŪADT tarpiniam vartojimui tame pačiame ūkyje naudojami produktai traktuojami šiek tiek kitaip, todėl duomenis reikia koreguoti. Todėl tarpinis vartojimas taip pat turi būti koreguojamas pagal ŽŪES vertes.“

⁵ Neįtraukiami importuoti žemės ūkio produktai (išskyrus gyvūnus).

II PRIEDAS

II priedas pakeičiamas taip:

„II PRIEDAS

DUOMENŲ PERDAVIMO PROGRAMA

Kiekvienam produkcijos straipsniui (nuo 01 iki 18, įskaitant postraipsnius), reikia nurodyti vertę bazinėmis kainomis ir jos sudedamąsias dalis (vertę gamintojų kainomis, subsidijos produktams ir produktų mokesčiai).

Gamybos sąskaitos ir bendrojo pagrindinio kapitalo formavimo (BPKF) duomenys turi būti pateikiami dabartinėmis ir palyginamosiomis praėjusių metų kainomis.

Visos vertės turėtų būti išreikštos milijonais nacionalinės valiutos vienetų. Darbo sąnaudos turėtų būti išreikštos 1 000 darbo vienetų per metus (DVPM).

Regionų žemės ūkio sąskaitų duomenys turi būti pateikiami tik dabartinėmis kainomis.

1. Gamybos sąskaita

		Ataskaitinių metų n duomenys			
		a	b	c	d
Straipsniai	Kintamųjų sąrašas	Metų n lapkričio mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 kovo mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 rugsėjo mėn. (galutiniai ŽŪES duomenys)	Metų n+2 birželio mėn. (RŽŪES)
01	GRŪDAI (įskaitant sėklas)	X	X	X	X
01.1	Kviečiai ir speltos	X	X	X	X
01.1/1	Paprastieji kviečiai ir speltos	—	—	X	X
01.1/2	Kietieji kviečiai	—	—	X	X
01.2	Rugiai ir kviečių ir rugių mišinys	X	X	X	X
01.3	Miežiai	X	X	X	X
01.4	Avižos ir vasarinių javų mišiniai	X	X	X	X
01.5	Grūdiniai kukurūzai	X	X	X	X
01.6	Ryžiai	X	X	X	X
01.7	Kiti javai	X	X	X	X
02	PRAMONINIAI AUGALAI	X	X	X	X
02.1	Aliejinių augalų sėklos ir aliejinių augalų vaisiai (įskaitant sėklas)	X	X	X	X
02.1/1	Rapsai ir aliejinių griežčių sėklos	—	—	X	X
02.1/2	Saulėgrąžos	—	—	X	X
02.1/3	Sojos	—	—	X	X
02.1/4	Kiti aliejinių augalų produktai	—	—	X	X
02.2	Baltymingi augalai (įskaitant sėklas)	X	X	X	X
02.3	Žaliavinis tabakas	X	X	X	X
02.4	Cukriniai runkeliai	X	X	X	X

		Ataskaitinių metų n duomenys			
		a	b	c	d
Straipsniai	Kintamųjų sąrašas	Metų n lapkričio mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 kovo mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 rugsėjo mėn. (galutiniai ŽŪES duomenys)	Metų n+2 birželio mėn. (RŽŪES)
02.5	Kiti pramoniniai augalai	X	X	X	X
02.5/1	Pluoštiniai augalai	—	—	X	—
02.5/2	Apyniai	—	—	X	—
02.5/3	Kiti pramoniniai augalai: kiti	—	—	X	—
03	PAŠARINIAI AUGALAI	X	X	X	X
03.1	Pašariniai kukurūzai	—	—	X	X
03.2	Pašariniai šakniavaisiai (įskaitant pašarinius runkelius)	—	—	X	X
03.3	Kiti pašariniai augalai	—	—	X	X
04	DARŽOVĖS IR SODO AUGALŲ PRODUKTAI	X	X	X	X
04.1	Šviežios daržovės	X	X	X	X
04.1/1	Žiediniai kopūstai	—	—	X	—
04.1/2	Pomidorai	—	—	X	—
04.1/3	Kitos šviežios daržovės	—	—	X	—
04.2	Augalai ir gėlės	X	X	X	X
04.2/1	Medelynų augalai	—	—	X	—
04.2/2	Dekoratyviniai augalai ir gėlės (įskaitant Kalėdų eglutes)	—	—	X	—
04.2/3	Sodiniai	—	—	X	—

05	BULVĖS (įskaitant sėklas)	X	X	X	X
06	VAISIAI	X	X	X	X
06.1	Švieži vaisiai	X	X	X	X
06.1/1	Desertiniai obuoliai	—	—	X	—
06.1/2	Desertinės kriaušės	—	—	X	—
06.1/3	Persikai	—	—	X	—
06.1/4	Kiti švieži vaisiai	—	—	X	—
06.2	Citrusiniai vaisiai	X	X	X	X
06.2/1	Saldieji apelsinai	—	—	X	—
06.2/2	Mandarinai	—	—	X	—
06.2/3	Citrinos	—	—	X	—
06.2/4	Kiti citrusiniai vaisiai	—	—	X	—
06.3	Atogrąžų vaisiai	X	X	X	X
06.4	Vynuogės	X	X	X	X
06.4/1	Desertinės vynuogės	—	—	X	—
06.4/2	Kitos vynuogės	—	—	X	—
06.5	Alyvuogės	X	X	X	X
06.5/1	Valgomosios alyvuogės	—	—	X	—
06.5/2	Kitos alyvuogės	—	—	X	—
07	VYNAS	X	X	X	X

07.1	Stalo vynas	—	—	X	—
07.2	Rūšinis vynas	—	—	X	—
08	ALYVUOGIŲ ALIEJUS	X	X	X	X
09	KITI AUGALININKYSTĖS PRODUKTAI	X	X	X	X
09.1	Augalinės medžiagos, daugiausia naudojamos pynimui	—	—	X	—
09.2	Sėklos	—	—	X	—
09.3	Kiti augalininkystės produktai: kiti	—	—	X	—
10	AUGALININKYSTĖS PRODUKCIJA (01–09)	X	X	X	X
11	GYVŪNAI	X	X	X	X
11.1	Galvijai	X	X	X	X
11.2	Kiaulės	X	X	X	X
11.3	Arkliai	X	X	X	X
11.4	Avys ir ožkos	X	X	X	X
11.5	Naminiai paukščiai	X	X	X	X
11.6	Kiti gyvūnai	X	X	X	X
12	GYVŪNINIAI PRODUKTAI	X	X	X	X
12.1	Pienas	X	X	X	X
12.2	Kiaušiniai	X	X	X	X
12.3	Kiti gyvūniniai produktai	X	X	X	X
12.3/1	Žaliavinė vilna	—	—	X	—
12.3/2	Šilkverpių kokonai	—	—	X	—
12.3/3	Kiti gyvūniniai produktai: kiti	—	—	X	—
13	GYVŪNINĖ PRODUKCIJA (11+12)	X	X	X	X
14	ŽEMĖS ŪKIO PREKIŲ PRODUKCIJA (10+13)	X	X	X	X
15	ŽEMĖS ŪKIO PASLAUGŲ PRODUKCIJA	X	X	X	X
15.1	ŽEMĖS ŪKIO PASLAUGOS	—	—	X	—
15.2	PIENO KVOTOS NUOMA	—	—	X	—
16	ŽEMĖS ŪKIO PRODUKCIJA (14+15)	X	X	X	X
17	NE ŽEMĖS ŪKIO NEPAGRINDINĖ VEIKLA (NEATSKIRIAMA)	X	X	X	X
17.1	ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTŲ PERDIRBIMAS	X	X	X	X
17.2	KITA NEATSKIRIAMA NEPAGRINDINĖ VEIKLA (PREKĖS IR PASLAUGOS)	X	X	X	X
18	ŽEMĖS ŪKIO EKONOMINĖS VEIKLOS RŪŠIES PRODUKCIJA (16+17)	X	X	X	X
19	VISAS TARPINIS VARTOJIMAS	X	X	X	X
19.01	SĖKLOS IR SODMENYS	X	X	X	X
19.02	ENERGETIKA; TEPALAI	X	X	X	X
19.02/1	– Elektros energija	—	—	X	—

19.02/2	– Dujos	—	—	X	—
19.02/3	– Kitas kuras ir varomosios medžiagos	—	—	X	—
19.02/4	– Kita	—	—	X	—
19.03	TRAŠOS IR DIRVOŽEMIO SAVYBES GERINANČIOS MEDŽIAGOS	X	X	X	X
19.04	AUGALŲ APSAUGOS PRIEMONĖS IR PESTICIDAI	X	X	X	X
19.05	VETERINARINĖS IŠLAIDOS	X	X	X	X
19.06	PAŠARAI	X	X	X	X
19.06/1	– Kitų žemės ūkio valdų tiekiami pašarai	X	X	X	X
19.06/2	– Pašarai, įsigyti ne iš žemės ūkio ekonominės veiklos rūšies subjektų	X	X	X	X
19.06/3	– Toje pačioje valdoje pagaminti ir suvartoti pašarai	X	X	X	X
19.07	MEDŽIAGŲ PRIEŽIŪRA	X	X	X	X
19.08	PASTATŲ PRIEŽIŪRA	X	X	X	X
19.09	ŽEMĖS ŪKIO PASLAUGOS	X	X	X	X
19.10	NETIESIOGIAI APSKAIČIUOTOS FINANSINIO TARPININKAVIMO PASLAUGOS (NAFTAP)	X	X	X	X
19.11	KITOS PREKĖS IR PASLAUGOS	X	X	X	X
20	BENDROJI PRIDĖTINĖ VERTĖ BAZINĖMIS KAINOMIS (18–19)	X	X	X	X
21	PAGRINDINIO KAPITALO VARTOJIMAS	X	X	X	X
21.1	ĮRANGA	—	—	X	—
21.2	PASTATAI	—	—	X	—
21.3	SODINIAI	—	—	X	—
21.4	KITA	—	—	X	—
22	GRYNOJI PRIDĖTINĖ VERTĖ BAZINĖMIS KAINOMIS (20–21)	X	X	X	X

2. Pajamų formavimo sąskaita

		Ataskaitinių metų n duomenys			
		a	b	c	d
Straipsnis	Kintamųjų sąrašas	Metų n lapkričio mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 kovo mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 rugsėjo mėn. (galutiniai ŽŪES duomenys)	Metų n+2 birželio mėn. (RŽŪES)
23	KOMPENSACIJA DARBUOTOJAMS	X	X	X	X
24	KITI GAMYBOS MOKESČIAI	X	X	X	X
25	KITOS SUBSIDIJOS GAMYBAI	X	X	X	X
26	GAMYBOS VEIKSNIŲ PAJAMOS (22–24+25)	X	X	X	X
27	LIKUTINIS PERTEKLIUS / MIŠRIOS PAJAMOS (22–23–24+25)	X	X	X	X

3. Verslo pajamų sąskaita

		Ataskaitinių metų n duomenys			
		a	b	c	d
Straipsnis	Kintamųjų sąrašas	Metų n lapkričio mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 kovo mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 rugsėjo mėn. (galutiniai ŽŪES duomenys)	Metų n+2 birželio mėn. (RŽŪES)
28	RENTA IR KITI NEKILNOJAMOJO TURTO NUOMOS MOKĖTINI MOKESČIAI	X	X	X	X
29	MOKĖTINOS PALŪKANOS	X	X	X	X
30	GAUTINOS PALŪKANOS	X	X	X	X
31	VERSLO PAJAMOS (27–28–29+30)	X	X	X	X

4. Kapitalo sąskaitos elementai

		Ataskaitinių metų n duomenys			
		a	b	c	d
Straipsnis	Kintamųjų sąrašas	Metų n lapkričio mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 kovo mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 rugsėjo mėn. (galutiniai ŽŪES duomenys)	Metų n+2 birželio mėn. (RŽŪES)
32	BPKF (ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAI)	—	—	X	X
32.1	BPKF (SODINIAI)	—	—	X	—
32.2	BPKF (GYVŪNAI)	—	—	X	—
33	BPKF (NE ŽEMĖS ŪKIO PRODUKTAI)	—	—	X	X
33.1	BPKF (MEDŽIAGOS)	—	—	X	—
33.2	BPKF (PASTATAI)	—	—	X	—
33.3	KITAS BPKF	—	—	X	—
34	BENDROJO PAGRINDINIO KAPITALO FORMAVIMAS (BE IŠSKAITYTINO PVM) (32+33)	—	—	X	X
35	GRYNOJO PAGRINDINIO KAPITALO FORMAVIMAS (BE IŠSKAITYTINO PVM)(34–21)	—	—	X	X
36	ATSARGŲ POKYČIAI	—	—	X	X
37	KAPITALO PERVEDIMAI	—	—	X	X
37.1	INVESTICINĖS DOTACIJOS	—	—	X	—
37.2	KITI KAPITALO PERVEDIMAI	—	—	X	—

5. Žemės ūkio darbo sąnaudos

		Ataskaitinių metų n duomenys		
		a	b	C
Straipsnis	Kintamųjų sąrašas	Metų n lapkričio mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 kovo mėn. (ŽŪES įverčiai)	Metų n+1 rugsėjo mėn. (galutiniai ŽŪES duomenys)
38	VISOS ŽEMĖS ŪKIO DARBO SĄNAUDOS	X	X	X
38.1	NEAPMOKAMOS ŽEMĖS ŪKIO DARBO SĄNAUDOS	X	X	X
38.2	APMOKAMOS ŽEMĖS ŪKIO DARBO SĄNAUDOS	X	X	X

“